

Poniższy tekst stanowi uzupełnienie do rozdziału o II Wojnie Światowej w książce „Kościół oskarżony”.

Z tekstem rozdziału można się zapoznać tutaj: <http://analizy.biz/marek1962/kwh.pdf>
Mam nadzieję, że poniższe uzupełnienia przyczynią się do lepszego zanalizowania zagadnienia.

Więcej o książce tutaj: <http://www.analizy.biz/ksiazkiapologetyczne/>

Nazistowski pogrzeb

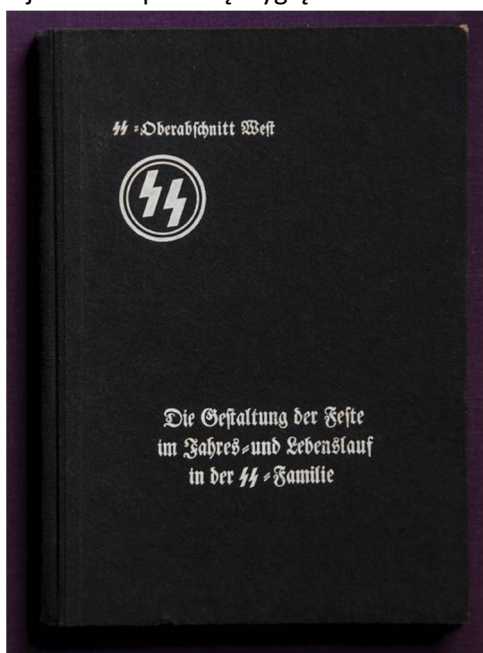

Do zdjęcia załączony był opis:

Według źródła, zdjęcie z tego okresu pochodzi z pogrzebu SS Heimwehra w Gdańsku dla poległych żołnierzy SS "Bitwy o Westerplatte", które miało miejsce w Polsce w 1939 roku.

Szczerze mówiąc, sugestia zamieszczona w podpisie jest wątpliwa. Zarówno na grobie, jak i na mundurach żołnierzy brak oznaczeń SS. Jest to prawdopodobnie grób zwykłego żołnierza Wehrmachtu. Na pierwszym planie wieniec ze znakami swastyki – prawdopodobnie „państwowy” z jednostki wojskowej.

Jak jednak naprawdę wyglądał nazistowski pogrzeb?

Wypada sięgnąć do źródła¹. Z pomocą przyjdzie nam, wydana przez SS książeczka Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie (Uroczystości z życia rodziny SS):

„(...) Obowiązkiem Lidera Jednostki SS jest sprawdzenie, czy wszystko przebiega sprawnie.(...)”

Wszystkie trudności ze strony Kościoła, zostały usunięte przez dekret ministra spraw wewnętrznych z 1939 roku. (...)

Trumna powinna stać pośrodku pokoju, przykryta flagą SS, na której leży sztylet i czapka zmarłego. Sześciu esesmanów w mundurach, w stalowym hełmie i białych rękawiczkach, zapewnia wartość honorową.

Pokój jest udekorowany kwiatami i zielenią przez towarzyszy z SS. Na trumnie należy umieścić prosty zielony wieniec z jodły, oznakę wiecznie odnawiającego się życia, z runami SS na wstążce. (...)

Trumnę na cmentarz powinna być transportowana na otwartym, płaskim wózku, tak aby flaga SS była dobrze widoczna.(...) Muzycy orkiestry SS i esesmani idą przed trumną, wraz z członkami rodziny i

bliskimi przyjaciółmi. (...) Przy grobie należy zagrać tylko jeden utwór muzyczny, po którym dowódca jednostki mówi kilka szczerych słów o życiu zmarłego, poczuciu obowiązku, zaangażowaniu w SS, rodzinie i pracy. Przypomina żałobnikom, że zmarły powrócił do swoich przodków i że będzie żył w swoich dzieciach w Zakonie SS.

Następnie dowódca jednostki bierze Sztylet z trumny i wymienia go z Sztyletem innego towarzysza z SS, co jest oznaką ciągłej walki i poczucia obowiązku SS.

SS-mani – nosiciele trumny powoli opuszczają trumnę do grobu, w tym czasie gra się na bębnie, a Straż Honorowa strzela salut honorowy. (...)

Po opuszczeniu trumny krewni i bliscy przyjaciele mogą wystąpić, by wrzucić kwiaty do grobu. Następnie Wtedy towarzysze z SS zasypują grób w uroczystym milczeniu. Następnie formują krąg wokół grobu, śpiewając pieśń „Wierność SS”.

Po wykonaniu tej czynności SS-mani formują pierścień wokół grobu i śpiewają piosenkę SS Of Loyalty. Szczególnie ważne jest, aby ta ostatnia część ceremonii była bezbłędna. (...)

Jak widać, nie tylko nie ma mowy o Mszy Świętej, pochówku z księdzem, ale nawet o jakichkolwiek symbolach typu krzyż. Nie ma żadnego odniesienia do chrześcijaństwa, które było nie do pomyślenia w strukturach SS.

Chrześcijański pogrzeb był możliwy w przypadku zwykłego, najczęściej pochodzącego z poboru, żołnierza Wehrmachtu. Nie było o tym mowy w przypadku zadeklarowanego nazisty z SS.

Kontakt z autorem artykułu: Marek Piotrowski mrbiotrowski@gmail.com www.analizy.biz

Zapewniam, iż dołożyłem starań by przedstawione w książce treści były zgodne z faktami. Jeśli dostrzeżesz, szanowny Czytelniku w przedstawionych tu danych jakieś merytoryczne błędy, będę wdzięczny jeśli pomożesz mi wskazując je wraz z odpowiednimi źródłami. Więcej danych i artykułów na poruszone tematy znaleźć można na stronie www.analizy.biz/katalog

ⁱ Za <https://volkischpaganism.files.wordpress.com/2014/11/nsdap-the-celebrations-in-the-life-of-the-ss-family.pdf>